

VII.

AD CLARISSIMUM VIRUM

JULIUM BAJAMONTIUM

MEDICUM, POETAM ET MUSICUM PRAESTANTISSIMUM

EPIGRAMMA

Non ego tergeminae exinio te munere laurus
Propterea dignum, dulcis amice, puto,
Carminè cycnaeo anxiferas quod pellere curas
Sollicitisque animis fundere mille melos
Es potis, argutos placuit si tangere nervos;
Languidulisque omnes trudere corporibus
Morborum facies, duramque avertere mortem,
Quodque uno pestis te minor ipsa fuit.
Sed magis ingenua quod simplicitate pudici
Se produnt mores, queis neque candidius
Quidquam conspexi, aut oculis humanius hausi.
Quare hoc praecipue tu mihi macte bono
Juli, esto, varium, subtile, et grande, quod unus
Aureolis cumulas moribus ingenium.